

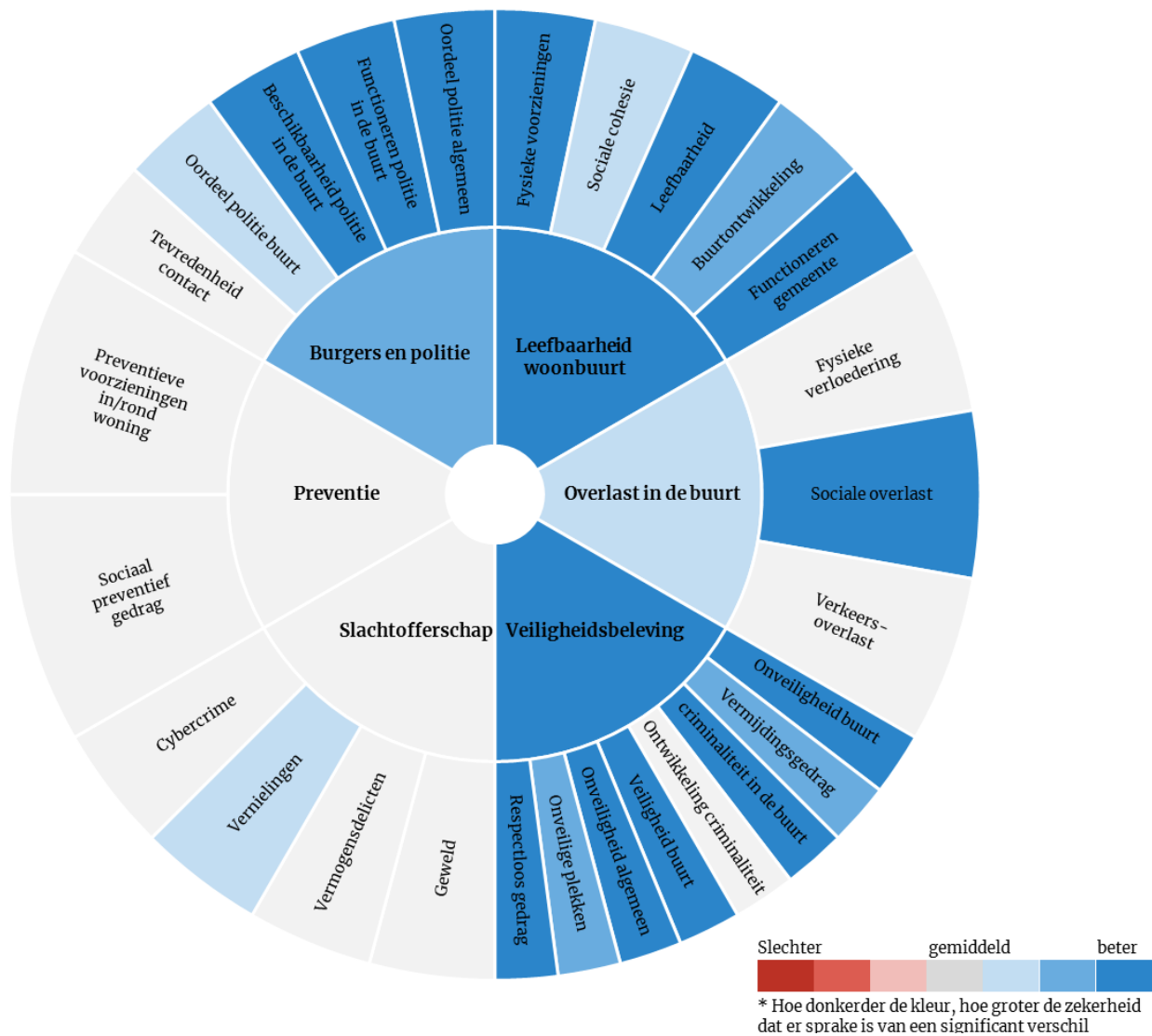
Samenvatting resultaten Veiligheidsmonitor 2019

Steller: Sabine Bosch

Onderzoek Veiligheidsmonitor

De Veiligheidsmonitor (VM) is een tweejaarlijks terugkerend bevolkingsonderzoek naar veiligheid, leefbaarheid en slachtofferschap. De totale respons in Maastricht bedroeg in 2019 4.277, een responspercentage van 38,2%.

Ontwikkeling leefbaarheid en veiligheid in Maastricht 2017-2019

De leefbaarheid en veiligheid in Maastricht is ten opzichte van 2017 op vier van de zes hoofdthema's verbeterd. Deze hoofdthema's zijn weer onderverdeeld in totaal 27 subthema's. Vooral de leefbaarheid van de woonomgeving en de veiligheidsbeleving zijn duidelijk toegenomen, maar ook de tevredenheid van burgers over de politie. Overlast, en dan met name sociale overlast, is afgenomen. In het daadwerkelijke slachtofferschap van delicten is vrijwel geen verandering ten opzichte van 2017, en ook niet in preventief gedrag van inwoners om misdrijven te voorkomen.

Leefbaarheid woonomgeving: inwoners van Maastricht zijn meer tevreden over (vrijwel) alle aspecten van de leefbaarheid van de woonomgeving dan in 2017.

Het cijfer dat men gemiddeld geeft voor de leefbaarheid van de woonbuurt steeg ten opzichte van 2017 van een 7,2 naar een 7,4. Ook de waardering voor de fysieke kwaliteit van de woonomgeving (schaalscore 2017: 5,8; 2019: 6,0) en in mindere mate de sociale cohesie (schaalscore 2017: 5,7; 2019: 5,8) stegen. Daarnaast zijn meer inwoners (35%) tevreden over het functioneren van de gemeente met betrekking tot leefbaarheid en veiligheid. De positieve ontwikkelingen zijn veelal een voortzetting van de positieve trend vanaf 2013.

Overlast in de buurt: ervaren sociale overlast sterk afgenomen. Verkeersoverlast blijft meest ervaren vorm van overlast.

De helft van de inwoners van Maastricht (51%) ervaart veel overlast van één of meerdere zaken. Dit is vergelijkbaar met 2017, maar de trend over de langere termijn is dalend. Een derde van de inwoners (34%) heeft last van een vorm van verkeersoverlast zoals te hard rijden of parkeerproblemen. Dit zijn ook de twee buurtproblemen die het meest genoemd worden om met prioriteit aan te pakken.

Het aandeel inwoners dat sociale overlast ervaart nam af van 21% in 2017 naar 18%. Inwoners ervaren onder meer minder drugsproblematiek, lastig vallen op straat en overlast gevende hangjongeren. Naast verkeersoverlast en sociale overlast heeft 28% last van fysieke verloedering.

Veiligheidsbeleving: veiligheidsgevoelens inwoners Maastricht zijn op de meeste aspecten significant verbeterd ten opzichte van 2017.

De inwoners geven een rapportcijfer van 7,1 voor de veiligheid in de woonbuurt. In 2017 was dit nog een 6,9. Zowel het aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in het algemeen als het deel dat zich wel eens onveilig voelt in de buurt is afgenomen. In 2017 voelde 26% van de inwoners zich wel eens onveilig in de eigen buurt, in 2019 is dat afgenomen tot 22%. De kans om slachtoffer te worden van criminaliteit als woninginbraak, mishandeling en beroving nam ook af volgens inwoners. Minder inwoners denken dat er sprake is van veel criminaliteit in de woonbuurt. Op alle gevraagde plekken – zoals rondom uitgaansgelegenheden, het centrum en in het ov – voelen minder inwoners zich onveilig dan in 2017. Door de toegenomen veiligheidsgevoelens nemen inwoners minder toevlucht tot vermijdingsgedrag als het 's avonds niet open doen van de deur. Ten slotte hebben inwoners van Maastricht in het openbaar minder te maken met respectloos gedrag.

Slachtofferschap: minder slachtoffers van traditionele criminaliteit dan in 2017. Vooral door afname vandalisme.

In 2019 was 18% van de inwoners slachtoffer van traditionele (offline) criminaliteit (persoonlijk slachtofferschap totaal (excl. cybercrime)). In 2017 was dit significant meer (20%). Inwoners werden minder vaak slachtoffer van vandalisme (2017: 7%; 2019:6%). Het aandeel slachtofferschap van geweldsdelicten (3%) en vermogensdelicten (13%) is vergelijkbaar met 2017. Wel waren er op het gebied van geweld minder slachtoffers van mishandeling en nam bij de vermogensdelicten het aandeel slachtoffers van fietsendiefstal af.

Preventie: meerderheid inwoners neemt waardevolle spullen mee uit de auto en heeft extra veiligheidssloten op buitendeuren.

Twee derde van de inwoners van Maastricht neemt altijd waardevolle spullen mee uit de auto. Dit is de meest toegepaste preventieve gedragsmaatregel. Gemiddeld passen inwoners van Maastricht 1,9 van de vier voorgelegde (sociopreventieve) gedragsmaatregelen toe. Ruim de helft van de inwoners (58%) heeft extra sloten of grendels op buitendeuren. Dit is de meest toegepaste technische voorziening. Gemiddeld passen inwoners van Maastricht 1,7 van de vier voorgelegde (technopreventieve) voorzieningen toe. Zowel het gebruik van sociopreventieve als technopreventieve maatregelen is nagenoeg stabiel ten opzichte van 2017. Een op de vijf inwoners (20%) maakt gebruik van buurtpreventie via Burgernet. Daarnaast gebruikt 10 procent WhatsApp-buurtpreventie.

Contact burgers en politie: minder contact tussen inwoners en politie, maar tevredenheid over politie neem significant toe.

In de 12 maanden voorafgaand aan het onderzoek had 21% van de inwoners contact met de politie binnen de gemeente. In 2017 was dit 25% en in 2013 was dit nog 33%. Een kwart van de inwoners is tevreden over het functioneren van de politie in de buurt en 6% is ontevreden. In 2017 was nog 9% ontevreden over de politie in de buurt. Over de beschikbaarheid van de politie – zoals de mate waarin de politie in de buurt is en aanspreekbaar is – zijn meer inwoners tevreden dan in 2017. Ook de waardering voor het functioneren van de politie in de buurt (schaalscore 2017: 5,3; 2019: 5,6) nam toe. Ten slotte zijn de inwoners van Maastricht in 2019 ook meer tevreden over het functioneren van de politie in het algemeen. In 2019 is 33% van de bevolking tevreden en in 2017 was dat 28%. De stijgende waardering sluit aan bij de trend die vanaf 2013 zichtbaar is.

Overlast- en veiligheidsbeleid en veiligheidsmaatregelen: meldingsbereidheid bij overlast afgenomen. Activiteiten voor verminderen criminaliteit bij veel inwoners niet bekend.

Ruim eenderde (37%) doet nooit melding als men overlast ervaart. Dit is gestegen ten opzichte van 2017 (34%). De meest genoemde reden om geen melding te doen is dat er toch niets mee gedaan wordt. De helft van de inwoners (52%) die een melding doet, doet dit bij de politie. Een derde (35%) belt hiervoor het algemene nummer van de gemeente. De gemeente kan haar dienstverlening volgens 61% nog verbeteren door beter te communiceren over de melding.

Driekwart van de inwoners is bekend met de gemeentelijke handhavers. Men vindt ze goed herkenbaar, maar 13% van de inwoners is niet te spreken over de benaderbaarheid en de mate waarin handhavers inwoners serieus nemen.

De gemeente en politie ondernemen verschillende activiteiten om woninginbraken, straatroof, drugsoverlast en jeugdoverlast te verminderen. Ongeveer de helft van de inwoners is niet bekend met deze activiteiten. Wanneer men er wel bekend mee is, vindt men over het algemeen eerder dat de activiteiten wel bijdragen aan het verminderen van de problemen dan niet. Over de activiteiten om drugsoverlast te verminderen zijn inwoners relatief het meest pessimistisch: 38% denk dat deze activiteiten wel bijdragen en 21% denkt van niet.

Om seksuele straatintimidatie in kaart te brengen is vraag voorgelegd of men in de afgelopen 12 maanden in Maastricht te maken gehad heeft met intimiderende / beledigende gedragingen. De meerderheid van de bevolking (70%) had hier niet mee te maken. Van de Maastrichtenaren werd 12% in de afgelopen 12 maanden nagefloten. Daarna hadden de inwoners te maken met beledigingen naroeppen (11%) en seksuele opmerkingen naroeppen (8%). Fysieke intimidatie komt minder voor: 1% van de inwoners werd betast en ook 1% werd in het nauw gedreven. Inwoners van de binnenstad hebben naar verhouding het meeste te maken met intimidatie.

Buurten vergeleken: grootste verschillen tussen buurten op gebied van sociale cohesie, leefbaarheid van de buurt, veiligheid in de buurt en preventieve maatregelen.

Onderverdeeld naar de 27 onderzochte indicatoren zijn vier verschillende patronen zichtbaar in de uitkomsten op buurtniveau.

1. Buurten die op een aantal punten beter scoren dan het gemeentelijk gemiddelde.
2. Buurten die op een aantal punten minder goed scoren dan het gemeentelijk gemiddelde.
3. Buurten die op een aantal punten beter scoren en op een aantal aspecten minder goed dan het gemeentelijk gemiddelde.
4. Buurten die op de meeste punten niet significant afwijken van het gemeentelijk gemiddelde.

1. Buurten die beter scoren dan het gemeentelijk gemiddelde

De buurten die beter scoren dan het gemeentelijk gemiddelde bevinden zich relatief meer aan de buitenrand van de gemeente.

In [Villapark, Jekerdal, Biesland, Campagne, Wolder en Sint Pieter](#) is op vrijwel geen enkel terrein een positieve of negatieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Alleen het veiligheidsgevoel in de buurt is verbeterd, waardoor dit is teruggekeerd op het niveau van 2015. In 2017 (16% voelt zich wel eens onveilig in de buurt) was het onveiligheidsgevoel in de buurt namelijk aanzienlijk hoger dan bij de metingen ervoor en erna (beide 9%). De stabiele situatie in Villapark, Jekerdal e.o. is een goede uitkomst voor deze buurt. Deze buurt doet het namelijk al een stuk beter dan het gemiddelde van Maastricht. Het aandeel van de inwoners dat overlast in hun buurt ervaart, is kleiner dan gemiddeld in Maastricht. Er is minder verloedering, sociale overlast en verkeersoverlast. Ook de terreinen leefbaarheid woonbuurt en veiligheidsbeleving scoren bovengemiddeld. Ook doen inwoners meer aan preventie.

In [Dousberg-Hazendans](#) is er vrijwel geen ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Alleen het percentage inwoners dat zegt dat de criminaliteit in de buurt is toegenomen, is opvallend veel hoger dan in 2017 (16% t.o.v. 5%). Hier is vanuit de cijfers bij slachtofferschap niet echt een verklaring voor te vinden. De stabiele situatie voor Dousberg-Hazendans is een prima resultaat, aangezien de positie ten opzichte van het gemeentelijk gemiddelde positief is. Het aandeel van de inwoners dat overlast in hun buurt ervaart, is kleiner dan gemiddeld in Maastricht. De leefbaarheid en veiligheid krijgen de hoogste waardering van Maastricht (samen met Villapark, Jekerdal e.o.), en inwoners voelen zich veilig in de buurt. Bewoners doen meer aan preventie. In Dousberg-Hazendans worden inwoners niet duidelijk meer of minder vaak slachtoffer van delicten dan gemiddeld en ook het oordeel over de politie wijkt niet af van het gemeentelijk gemiddelde.

In [Beatrixhaven, Borgharen, Itteren en Meerssenhoven](#) is sprake van een stabiel beeld ten aanzien van de indicatoren voor leefbaarheid en veiligheid. Het slachtofferschap van vernielingen heeft zich gunstig ontwikkeld in de afgelopen twee jaar. Een stabiel beeld is een gunstige uitkomst, deze buurt heeft namelijk een goede positie ten opzichte van het gemeentelijk gemiddelde.

Beatrixhaven, Borgharen e.o. steekt op veel indicatoren positief af tegen het gemiddelde van Maastricht, en doet het nergens minder goed op. De sociale cohesie is sterk en het aandeel van de inwoners dat zelf veel overlast ervaart van sociale overlast en verkeersoverlast, is kleiner dan gemiddeld. Bewoners doen meer aan preventie. Er is sprake van een bovengemiddeld gevoel van veiligheid: 15% voelt zich wel eens onveilig in de buurt tegen 22% gemiddeld in Maastricht.

In **Oud-Caberg** zijn op geen enkel terrein duidelijke ontwikkelingen ten opzichte van 2017 te zien. Het aandeel van de inwoners dat (sociale) overlast in hun buurt ervaart, is kleiner dan gemiddeld in Maastricht. De leefbaarheid en sociale cohesie krijgen een hogere waardering dan gemiddeld en er is minder criminaliteit, onveilige plekken en respectloos gedrag. Ook worden minder inwoners slachtoffer van vermogensdelicten en vernielingen. Bewoners van Oud-Caberg doen meer aan preventieve voorzieningen in en om het huis dan gemiddeld.

In **Belfort** zijn in vergelijking met 2017 met name de leefbaarheid en de veiligheidsbeleving verbeterd. Ook is er minder overlast in de buurt van fysieke verloedering. De uitkomsten van de Veiligheidsmonitor zijn voor Belfort op vrijwel alle terreinen beter dan het gemiddelde van Maastricht, met uitzondering van het thema 'burgers en politie'. Ondanks de relatief hoge waardering voor de veiligheid in de woonbuurt (7,5), het lage onveiligheidsgevoel en de lage criminaliteit in de buurt, hebben inwoners van Belfort een slechter oordeel over de politie dan gemiddeld in Maastricht.

In **Heer** is op meerdere terreinen een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Zo verbeterden de algemene rapportcijfers voor leefbaarheid en veiligheid naar respectievelijk 7,7 (was: 7,4) en 7,5 (was 7,0). Wat betreft de leefbaarheid wordt met name de sociale kwaliteit beter beoordeeld en men is meer tevreden over het functioneren van de gemeente. Qua veiligheidsbeleving ging ook het gevoel van veiligheid vooruit, dit is een voortzetting van een ontwikkeling die tussen 2015 en 2017 ook al gaande was. Er was een sterke afname van vandalismedelicten ten opzichte van 2017 (van 6% naar 1%).

In **Randwyck** is het slachtofferschap van cybercrime en vermogensdelicten toegenomen in de afgelopen twee jaar. Er zijn bij vermogensdelicten toenames in het slachtofferschap van zakkenrollerij en beroving. Er zijn positieve ontwikkelingen op enkele andere (verspreide) indicatoren: functioneren politie in de buurt, sociale cohesie (minder inwoners kennen elkaar nauwelijks), verkeersoverlast en de perceptie van hoe vaak criminaliteit voorkomt in de buurt. Randwyck steekt op veel indicatoren positief af tegen het gemiddelde van Maastricht. Een uitzondering is cybercrime. Door de toename van het aantal delicten sinds 2017, zijn er in 2019 bovengemiddeld veel slachtoffers van cybercrime in Randwyck. Relatief veel inwoners van Randwyck ervaren overlast door parkeerproblemen. Het oordeel van inwoners over de veiligheid in de buurt is relatief hoog (7,6 t.o.v. 7,1),

In **Amby** is de perceptie bij bewoners van de ontwikkeling van de buurt negatiever geworden, Dat geldt zowel voor de algemene buurtontwikkeling als de criminaliteit in de buurt. De negatievere perceptie van de buurtontwikkeling wordt niet ondersteund door significante verslechtering op de andere indicatoren. Nadere analyse laat wel zien dat veel indicatoren een lichte, maar niet significante achteruitgang vertonen. Daarbij speelt ook mee dat deze twee indicatoren tussen 2015 en 2017 nog sterk verbeterd waren, het kan dus om een terugval naar het gemiddelde gaan.

De leefbaarheid wordt beter gewaardeerd dan gemiddeld in Maastricht. In het bijzonder is er sprake van een sterke sociale cohesie. Het aandeel dat sociale overlast in hun buurt ervaart, is kleiner dan gemiddeld. Bewoners van Amby doen meer aan preventie.

2. Buurten die minder goed scoren dan het gemeentelijk gemiddelde

In **Caberg** is vergeleken met 2017 sprake van een verdere verslechtering op het gebied van overlast in de buurt. Caberg had al relatief veel overlast in de buurt, maar in 2019 is er nog een toename van overlast door fysieke verloedering. Bij de andere thema's zijn er geen duidelijke ontwikkelingen ten opzichte van 2017.

De beoordeling van de leefbaarheid en veiligheid in Caberg is (samen met Nazareth) al jaren consistent de laagste van Maastricht; hier is tussen 2015 en 2019 weinig tot niets in veranderd.

Het aandeel van de inwoners van Caberg dat overlast in hun buurt ervaart, is het grootst van alle buurten in Maastricht. Driekwart van de inwoners ervaart zelf overlast van verloedering, sociale overlast of verkeersoverlast in de buurt. Ook worden er meer inwoners van Caberg slachtoffer van vernielingen dan gemiddeld. Bewoners van Caberg doen niet meer of minder aan preventie dan gemiddeld. De beschikbaarheid en het functioneren van de politie krijgen een lagere waardering dan gemiddeld in Maastricht.

In **Nazareth** is nauwelijks sprake van ontwikkelingen in de afgelopen twee jaar op het terrein van leefbaarheid en veiligheid. Tussen 2015 en 2017 was dit nog wel het geval. In die periode is de veiligheidsbeleving sterk verbeterd, kwam er minder overlast van rondhangende jongeren en nam het slachtofferschap van delicten af. In 2019 is er weer een toename in het persoonlijk slachtofferschap van vernielingen. Desondanks hebben bewoners een positiever beeld van de buurtontwikkeling in 2019 dan in 2017.

Hoewel de perceptie op de buurtontwikkeling door bewoners van Nazareth dus vooruit is gegaan, blijft deze nog altijd achter bij het gemiddelde. De tevredenheid over zowel de fysieke als sociale kwaliteit van de buurt is eveneens lager dan gemiddeld en dat geldt ook voor het algemene rapportcijfer voor de leefbaarheid (6,2 t.o.v. 7,4). Het aandeel van de inwoners van de Nazareth dat overlast in hun buurt ervaart, is groter dan gemiddeld in Maastricht. Het gevoel van veiligheid in Nazareth blijft ver achter bij het gemiddelde van Maastricht: bijna vier van de tien voelt zich wel eens onveilig in de eigen buurt. Wat leidt tot vermijdingsgedrag en een hogere verwachte kans op slachtofferschap. Relatief veel inwoners vinden de beschikbaarheid van de politie in de buurt onvoldoende.

In **Pottenberg** zijn geen positieve of negatieve ontwikkelingen ten opzichte van 2017 te zien op de verschillende terreinen. Tussen 2015 en 2017 was er nog wel sprake van een verbetering op enkele terreinen, bij slachtofferschap en het oordeel over de veiligheid van de woonbuurt, maar deze ontwikkeling heeft niet doorgezet. Dit is wel een aandachtspunt, want in vergelijking met het gemiddelde van Maastricht, is er wel ruimte voor verbetering.

Het aandeel van de inwoners van Pottenberg dat sociale overlast en fysieke verloedering in hun buurt ervaart, is groter dan gemiddeld in Maastricht. De waarderingen voor de leefbaarheid van de woonbuurt behoren tot de laagste van Maastricht en ook de veiligheidsbeleving is duidelijk slechter dan gemiddeld.

Er worden in Pottenberg echter niet meer of minder inwoners van de wijk slachtoffer van delicten dan gemiddeld. In de relatie tussen burgers en politie zijn er ook geen verschillen met het gemeentelijk gemiddelde. Bewoners van Pottenberg doen niet meer of minder aan preventie. De lage beoordeling van de leefbaarheid en veiligheid lijkt hiermee dus sterk overlast gerelateerd.

Mariaberg

Het beeld dat inwoners hebben van de buurtontwikkeling is sterk verbeterd ten opzichte van voorgaande jaren. Daarnaast zijn er ook positieve ontwikkelingen te zien bij de sociale overlast (afgenomen), de beoordeling van de veiligheid in de buurt (toegenomen) en de waardering voor de beschikbaarheid van de politie in de buurt (toegenomen). Dit zijn welkome ontwikkelingen, want de leefbaarheid en veiligheid in Mariaberg zijn van een lager niveau dan het gemiddelde van Maastricht.

Er wordt bovengemiddeld meer overlast van fysieke verloedering ervaren. Ook worden de leefbaarheid en de veiligheid van de woonbuurt minder gewaardeerd. Er is relatief weinig sociale cohesie in de buurt, inwoners voelen zich vaker dan gemiddeld onveilig en hebben het idee dat er veel criminaliteit is in de buurt. Ondanks deze situatie doen bewoners van Mariaberg minder aan preventie dan gemiddeld.

In **Wittevrouwenveld** is op het vlak van leefbaarheid een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2015 te zien. Het gemiddelde rapportcijfer voor de leefbaarheid is toegenomen van 6,6 naar 7,0. Specifiek voor de ontwikkeling van de leefbaarheid geldt dat de tevredenheid over het onderhoud van grijs en groen toegenomen is en meer inwoners zich thuis voelen in de buurt. Ook de perceptie van de buurtontwikkeling is vooruit gegaan. Een mooi compliment aan de gemeente is dat de tevredenheid van inwoners over de aanpak van de gemeente met betrekking tot leefbaarheid en veiligheid is gestegen.

Ondanks de positieve ontwikkeling blijft het algemene rapportcijfer voor de leefbaarheid in Wittevrouwenveld (7,0) net als in 2015 en 2017 achter bij het gemeentelijke gemiddelde in 2019 (7,4). Het aandeel van de inwoners dat overlast in hun buurt ervaart van fysieke verloedering en sociale overlast is groter dan gemiddeld in Maastricht. Wat betreft sociale overlast valt met name de bovengemiddelde overlast door drugshandel/-gebruik in Wittevrouwenveld op. Het slachtofferschap van traditionele criminaliteit daalde fors tussen 2015 en 2017, stabiliseerde sindsdien, en is vergelijkbaar met het gemeentelijke gemiddelde. Dat geldt niet voor de veiligheidsbeleving in Wittevrouwenveld. De perceptie van bewoners is nog steeds dat er veel criminaliteit in de buurt voorkomt.

Onveiligheidsgevoelens in het algemeen en in de eigen buurt komen bovengemiddeld veel voor: 35% voelt zich wel eens onveilig in de eigen buurt. Het algemene rapportcijfer voor de veiligheid blijft eveneens achter bij het gemiddelde van Maastricht (6,6 t.o.v. 7,1).

In **Malpertuis** is een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien in de relatie tussen burgers en politie. Met name de beoordeling van inwoners over de politie in de buurt is verbeterd. Inwoners zijn meer tevreden over het functioneren en de beschikbaarheid van de politie in de buurt. Dit is wel een succes te noemen, want op deze aspecten was Malpertuis bij eerdere metingen één van de zwakste wijken van Maastricht. Bij de vorige meting in 2017 waren er verbeteringen op de terreinen van overlast en slachtofferschap, maar deze hebben niet doorgezet.

Het aandeel van de inwoners van Malpertuis dat overlast in hun buurt ervaart, is vergelijkbaar met het gemiddelde van Maastricht. Ook worden er niet meer of minder inwoners slachtoffer van delicten. De leefbaarheid en veiligheid in de woonbuurt krijgen nog wel een lagere waardering dan gemiddeld in Maastricht. Dit lijkt echter meer een overblijfsel van de historische situatie dan dat er in 2019 een aanwijsbare oorzaak is in overlast, criminaliteit of onveilige situaties.

In **De Heeg en Vroendaal** is op meerdere terreinen een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Het slachtofferschap van meerdere delicten nam af en ook de sociale overlast daalde. Dit gaat om een daling van het percentage inwoners dat veel overlast ervaart van buurtbewoners, drugsgebruik/-handel en rondhangende jongeren. Dit laatste gaat gepaard met een afname in het voorkomen van onveiligheidsgevoelens op plekken waar jongeren rondhangen, minder respectloos gedrag en meer tevredenheid over het algemene optreden van de politie in de buurt. Het rapportcijfer voor de veiligheid in de buurt is in de afgelopen jaren gestegen van 6,3 in 2015 naar 6,8 in 2019.

Ondanks de positieve ontwikkelingen is De Heeg en Vroendaal een buurt waar de waardering voor de leefbaarheid en veiligheid achterblijft bij het Maastrichts gemiddelde. Er is bovengemiddelde overlast van fysieke verloedering (vooral hondenpoep). En bewoners hebben geen positief beeld van de buurtontwikkeling en het functioneren van de gemeente. Relatief veel inwoners voelen zich wel eens onveilig bij het winkelcentrum in de eigen buurt. Bewoners van De Heeg en Vroendaal doen meer aan preventie.

In [Boschstraatkwartier en Statenkwartier](#) is op geen enkel terrein een positieve of negatieve ontwikkeling te zien ten opzichte van 2017. Het aandeel van de inwoners dat overlast in hun buurt ervaart, is groter dan gemiddeld in Maastricht (sociale overlast en verkeersoverlast). Bewoners doen minder aan preventie. De sociale cohesie is lager dan gemiddeld in Maastricht, maar inwoners hebben wel een goed oordeel over de politie in het algemeen en in de buurt. Er zijn relatief veel inwoners die het idee hebben dat er veel criminaliteit is in de buurt, dit terwijl het slachtofferschap van delicten in de wijk niet verschilt van het gemiddelde van Maastricht.

In [Limmel](#) is op veel terreinen een stabiel beeld ten opzichte van 2017 te zien. Daar waar er sprake is van ontwikkelingen zijn deze positief. Zo krijgt zowel de fysieke als sociale kwaliteit van de woonbuurt een betere beoordeling dan twee jaar geleden, en is het slachtofferschap van vernielingen afgenomen. Steeds minder inwoners vinden dat criminaliteit in de buurt veel voorkomt. Niettemin zijn nog altijd veel inwoners negatief over de buurtontwikkeling, de algemene leefbaarheid en het functioneren van de gemeente. Het aandeel van de inwoners van Limmel dat zelf veel overlast ervaart van fysieke verloedering en sociale overlast is groter dan gemiddeld in Maastricht. Specifiek gaat het hierbij om overlast door hondenpoep, dronken mensen op straat en buurtbewoners. Qua veiligheidsbeleving maakt Limmel een inhaalslag, maar deze is nog niet voltooid. Vermijdingsgedrag komt nog veel voor en het algemene rapportcijfer voor de veiligheid van de buurt blijft achter (6,5 t.o.v. 7,1). Bewoners van Limmel hebben meer preventieve voorzieningen in/rond de woning dan gemiddeld.

3. Buurten die op een aantal punten beter scoren en op een aantal aspecten minder goed dan het gemeentelijk gemiddelde

In de [Binnenstad, Jekerkwartier en Kommelkwartier](#) is op meerdere terreinen een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Met name de thema's veiligheidsbeleving en burgers en politie zijn verbeterd. Het aandeel van de inwoners dat overlast in hun buurt ervaart, is groter dan gemiddeld in Maastricht. Het gaat hierbij met name om sociale overlast, want verloedering is er juist minder dan gemiddeld. Bewoners in de Binnenstad e.o. doen minder aan preventie van criminaliteit, zowel gedragsmatig als wat betreft de genomen maatregelen in en om het huis. De leefbaarheid in de Binnenstad e.o. is bovengemiddeld, maar de sociale cohesie beneden gemiddeld.

In [Malberg](#) is op verschillende terreinen een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Met name de veiligheidsbeleving is verbeterd. Het oordeel over de veiligheid in de buurt is gestegen (van 6,4 naar 6,8), inwoners voelen zich minder snel onveilig in het algemeen en criminaliteit in de buurt is afgenomen volgens de bewoners. In Malberg doen inwoners meer aan preventie dan voorheen. Ten slotte zijn inwoners – in vergelijking met 2017- positiever over de buurtontwikkeling en het functioneren van de gemeente met betrekking tot de aanpak van leefbaarheid en veiligheid.

Het aandeel van de inwoners van Malberg dat overlast van fysieke verloedering, sociale overlast en/of verkeersoverlast in hun buurt ervaart, is groter dan gemiddeld in Maastricht. De leefbaarheid en veiligheid in de buurt krijgen een lagere waardering dan gemiddeld in Maastricht, en de beschikbaarheid van de politie in de buurt is minder dan gemiddeld volgens inwoners.

In [Scharn](#) is nauwelijks sprake van ontwikkelingen in de afgelopen twee jaar op het terrein van leefbaarheid en veiligheid. Uitzonderingen betreffen het toegenomen slachtofferschap van cybercrime en vernielingen en de hogere beoordeling van de fysieke kwaliteit. Deze verbetering heeft vooral te maken met een grotere tevredenheid over de voorzieningen voor jongeren en kinderen.

Kijken we wat verder terug, laat ook de veiligheidsbeleving een opwaartse trend zien. Het aandeel inwoners dat zich wel eens onveilig voelt in de eigen buurt is afgenomen van 36% in 2015 naar 20% in 2019. De beoordeling in Scharn over de leefbaarheid en veiligheid van de buurt is beter dan gemiddeld in Maastricht, ondanks dat relatief veel inwoners het slachtoffer zijn geworden van criminaliteit. Het gaat daarbij niet om high impact crime maar misdrijven zoals fietsendiefstal, vernielingen en cybercriminaliteit. Het aandeel van de inwoners van Scharn dat overlast in hun buurt ervaart, is kleiner dan gemiddeld in Maastricht. Dit is een vrij uitzonderlijke situatie. Nergens anders in Maastricht hebben inwoners het idee dat er maar weinig criminaliteit is in de buurt, terwijl er juist duidelijk meer inwoners dan gemiddeld in het afgelopen jaar slachtoffer zijn geworden van een delict.

4. Buurten die op de meeste punten niet significant afwijken van het gemeentelijk gemiddelde

In [Sint Maartenpoort en Wyck](#) is er relatief veel sociale overlast, terwijl er minder overlast is van fysieke verloedering. De sociale cohesie is lager dan gemiddeld. Bewoners doen minder aan preventie. De veiligheid in de buurt krijgt een iets hogere waardering dan gemiddeld in Maastricht (7,3 t.o.v. 7,1 gemiddeld) en inwoners zijn relatief positief over de buurtontwikkeling in de afgelopen 12 maanden.

In [Daalhof](#) is op veel terreinen een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Met name de tevredenheid over de politie in de buurt is verbeterd en er komt minder sociale overlast en verkeersoverlast voor dan in 2017. De afgenomen overlast door rondhangende jongeren springt er daarbij uit. Het algemene rapportcijfer voor de leefbaarheid is toegenomen van 7,1 naar 7,4. Ook is er een verbetering zichtbaar op één van de centrale indicatoren uit de Veiligheidsmonitor, namelijk het veiligheidsgevoel in de eigen buurt. In Daalhof is het slachtofferschap van cybercrime in de afgelopen twee jaar toegenomen. Ondanks de vooruitgang die is geboekt op de waardering van de leefbaarheid in de buurt is nog steeds een bovengemiddeld groot deel van de inwoners van Daalhof negatief over de ontwikkeling van de buurt: Dit gaat gepaard met een lage waardering van de fysieke kwaliteit van de buurt en minder tevredenheid over het functioneren van de gemeente op het terrein van leefbaarheid en veiligheid.

In [Brusselsepoort](#) is op de terreinen overlast in de buurt en veiligheidsbeleving een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. De sociale overlast en onveiligheidsgevoelens in de buurt zijn afgenomen en de beoordeling van de veiligheid is verbeterd (van 6,7 naar 7,3). Het aandeel dat overlast in hun buurt ervaart, is vergelijkbaar met het gemiddelde in Maastricht. Wel hebben inwoners een grotere kans om slachtoffer van een geweldsdelict te worden. Bewoners van Brusselsepoort doen minder aan preventieve voorzieningen in/rond het huis, maar vertonen vaker vermijdingsgedrag. De fysieke voorzieningen worden hoog gewaardeerd. Ook is men positief over de buurtontwikkeling in het afgelopen jaar en de ontwikkeling van criminaliteit in de buurt.

In [Wyckerpoort](#) is op veel terreinen een positieve ontwikkeling ten opzichte van 2017 te zien. Met name leefbaarheid van de woonbuurten en de veiligheidsbeleving zijn verbeterd. De verbetering van de leefbaarheid doet zich zowel voor op het fysieke als sociale vlak. Dit vertaalt zich in een hoger rapportcijfer voor de leefbaarheid en rooskleurige cijfers over de buurtontwikkeling. Ook voor de ontwikkeling van de veiligheidsbeleving geldt dat de verbetering een brede basis heeft, en veelal al langer gaande is. Het onveiligheidsgevoel in de eigen buurt is sinds 2015 afgenomen van 41 naar 25%. Met name bij plekken waar groepen jongeren rondhangen, nabij het station en rondom uitgaansgelegenheden voelen minder inwoners zich wel eens onveilig.

Door de vooruitgang in de beoordeling van de fysieke kwaliteit in de afgelopen twee jaar doet Wyckerpoort het beter dan gemiddeld in Maastricht, en dat geldt ook voor de perceptie die bewoners over de buurtontwikkeling hebben. Het aandeel van de inwoners dat sociale overlast in hun buurt ervaart, is groter dan gemiddeld in Maastricht.

In [Boschpoort](#), [Bosscherveld](#), [Frontenkwartier](#), [Belvédère](#) en [Lanakerveld](#) is op de meeste terreinen geen ontwikkeling te zien ten opzichte van 2017. Positieve uitzondering is de buurtontwikkeling. In Boschpoort e.o. nam het percentage inwoners dat vindt dat de buurt achteruit is gegaan fors af van 22 naar 10%. Door de positieve buurtontwikkeling steekt Boschpoort e.o. in 2019 op dit vlak gunstig af tegen het gemiddelde van Maastricht. Net als in 2017 valt bij het thema leefbaarheid op dat Boschpoort e.o. een sterke sociale cohesie kent, maar dat in de ogen van de bewoners de fysieke kwaliteit van de woonomgeving achterblijft, in het bijzonder de openbare verlichting. De andere veiligheidsthema's zijn vergelijkbaar met het gemiddelde van Maastricht.

In [Heugemerveld](#) is nauwelijks sprake van ontwikkelingen in de afgelopen twee jaar op het terrein van leefbaarheid en veiligheid. Het is een van de vijf buurten waar meer inwoners het slachtoffer zijn geworden van cybercrime, in het bijzonder hacken en cyberpesten. Tussen 2015 en 2017 had Heugemerveld een sterke verbetering in veiligheidsbeleving en ook een daling in slachtofferschap van traditionele vormen van criminaliteit. Deze verbeteringen zijn in de afgelopen twee jaar behouden. De sociale cohesie in Heugemerveld is in 2019 minder sterk dan gemiddeld in Maastricht. En ook het algemene rapportcijfer voor de leefbaarheid in Heugemerveld (7,1) blijft achter bij het gemeentelijke rapportcijfer (7,4). Verder worden in Heugemerveld minder preventieve maatregelen genomen. De andere veiligheidsthema's zijn vergelijkbaar met het gemiddelde van Maastricht.

In [Heugem](#) is sprake van een stabiel beeld ten aanzien van de indicatoren voor leefbaarheid en veiligheid. Het algemene oordeel over de politie heeft zich gunstig ontwikkeld in de afgelopen twee jaar. Respectloos gedrag komt minder voor, in het bijzonder door onbekenden op straat en in het openbaar vervoer. Voor veel indicatoren geldt dat Heugem niet afwijkt van het gemeentelijke gemiddelde. Daar waar dat wel het geval is, steekt Heugem gunstig af. Het aandeel van de inwoners dat zelf veel sociale overlast ervaart is kleiner dan gemiddeld. Sinds 2015 is deze overlast gehalveerd. Specifiek laten met name de overlast door drugsgebruik/-handel en door rondhangende jongeren een positieve ontwikkeling zien. Bewoners van Heugem doen meer aan preventie. Verder worden het functioneren van de gemeente en de politie relatief goed beoordeeld.